

PANDA

Gezegeni

BÜŞRA TÜMKAYA

ÇİZER: EREN DEDELEROĞLU

Panda Gezegeni

Panda Gezegeni'nin masmavi atmosferinde birden bir ses duyuldu: **"Piuvvv!"** Bulutlar, pamuk gibi etrafa saçıldı. Bu; jet motorlu, güçlü kanatlı bir robottu. Öyle hızlıydı ki... Tıpkı bir pastanın kremasını parmağınla boydan boya sıyırdığında arkada kalan o ince, uzun çizgi gibi gökyüzünde iz bırakıyordu. Aşağıdaki pandalar, tombik parmaklarıyla gökyüzündeki bu sevimli ve kıvrıkcık lekeyi işaret ederek birbirlerine heyecanla fısıldıyorlardı: **"Bakın, işte buradan geçmiş!"**

Güneşin altında ışıltı ışıltı parlayan bu devasa robotun adı **PANDARO'ydu**. Zırhı, bir salyangozun ardında bıraktığı gümüşümsü iz kadar parlaktı. İçinde, onu büyük bir ustalıkla yöneten özel eğitilmiş bir kâşif panda oturuyordu. Bu yüzden kâşif olmak, gezegendeki tüm yavruların en büyük hayaliydi.

Bu dev metal kahraman, gökyüzünde bir kuş gibi süzülüyor; uzun bambu ağaçlarının, dik kayalıkların ve cam gibi berrak nehirlerin üzerinden geçiyordu. Caddelerde yürüyen, parklarda oynayan, taze bambularını kemiren ya da esneyerek işine giden pandalar, başlarını kaldırıp ona baktıklarında heyecana kapılıyorlardı. Yavru pandalar, hayranlık dolu gözlerle Pandaro'ya el sallayarak neşeyle bağırıyorlardı.

Ufukta, bulutları mızrak gibi delen devasa bir kule yükselmeye başladı. Burası, meşhur Kâşifler Karargâhı'ydı. Zırh kuşanmış bir pandayı andıran bu kule, yaklaşan Pandaro'yu görünce ağzını kocaman araladı. Robot yavaşça içeri süzüldü. Dinlenme ünitesine yerleştiğinde robotun göğüs

kafesi metalik bir "tıss" sesiyle açıldı. İçinden, onu ustalıkla yöneten kâşif panda çıktı.

Bu, efsanevi Panda Çaka'dan başkası değildi! Uzayın derinliklerinde imza attığı kahramanlıklar Panda Gezegeni'nde dilden dile dolaşır; onun posterleri neredeyse her yavru pandanın odasını süslerdi. Çaka, robotundan aşağı karizmatik bir iniş yaptı. Normalde alkış yağmuruna tutulması gerekirdi ama o gün kimse bu muhteşem inişi umursamamıştı. Karargâha alışılmadık bir telaş hâkimdi. Şaşkına dönen Çaka, yanından hızla geçen bir görevliyi durdurup sordu:

- Tatlı bambular aşkına! Ne oluyor böyle?

Panda durdu ve nefes nefese konuştu:

- Yeni Kâşif Seçimleri başlıyor. Üstelik Ulu Panda da izlemeye gelecek.

Çaka'nın uçuş ekibi de bu büyük dalgaya çoktan kapılmıştı. Efsanevi kâşifin şaşkınlığına aldırmadan onu çekiştirmeye başladılar.

- Hadi, Çaka. Ulu Panda seni bekliyor! Kâşif adaylarını izlemek için acele etmeliyiz.

Panda Çaka gülümsedi. Bu eğlenceli olabilirdi.

Eğitim sahası kâşif adaylarının heyecanıyla dolup taşıyordu. Sıranın en arkasında, yerinde duramayan tombiş yanaklı bir panda bekliyordu: Bu, kahramanımız Piri'ydi. Yavru pandamızın hayali kâşif olmaktı. **Acaba bu zorlu sınavı geçip Panda Gezegeni'nin efsaneleri arasına adını yazdırabilecek miydi?**

Seyircilerin arasında, başında rengârenk tokalı ve kollarında şingırdayan boncuk bileklikleriyle Piri'nin kız kardeşi Aya duruyordu. Abisini izlemek için sabırsızlandığı her hâlden belliydi.

Efsanevi Çaka'nın tribündeki yerini almasıyla adayların heyecanı doruğa çıktı.

Birden meydanda gür bir ses yankılandı. Kala-balık bir anda sustu ve tüm gözler kürsüye çıkan sunucuya çevrildi. Sunucu, mikrofonunu düzelterek yarışmanın kurallarını anlatmaya başladı.

Kâşif Seçimleri

Tatlı mı tatlı, ponçık panda kardeşlerim!
Pamuk şekerlerim, bambu cipslerim...
Biraz tembel ama o sessiz horultuları-
la evrenin umudu olan canım pandalarım! Bugün
büyük gün; gezegenimizin yeni koruyucularını
sececeğiz.

Önce salonun sol tarafında ılıdayan o zeki
mühendislerimize, ardından sağ tarafta oturan
ve evrenin kadim sırlarını koruyan rehber pan-
dalarımıza kocaman bir "Hoş geldiniz" diyelim!
Ve tabii ki orta sıralardaki şu güçlü, yardımsever

ve cesur kâşiflerimize bakın... Evrenin gerçek kahramanları sizler de hoşgeldiniz! Şimdi, yarışmayı başlatması için gezegenimizin en akıllı ve en güçlü ismi Ulu Panda'yı sahneye davet ediyorum!

Bir alkış koptu, ardından derin bir sessizlik...

Sunucu, Ulu Panda'nın gelmesini bekledi. Oldukça yaşlı olduğu için sahneye gelmesi uzun sürebilirdi. Bekledi, bekledi... Vakit geçirmek için önündeki su şişesiyle oynamaya başladı. Şişeyi havaya atıp yere dik düşürmeye çalışıyordu. Oldukça heyecanlı bir oyundu bu. Ama bir türlü beceremiyordu. **Birinci deneme, ikinci deneme derken altıncı denemede başa-**
racaktı ki... Tam o esnada bir horultu duyuldu. Bir horultu mu? Hayır, onlarca horultu! Tüm kâşif pandalar topluca uykuya dalmıştı. Panda Çaka, hatta Ulu Kâşif Panda bile uyuyordu. En yüksek horultu da onundu. Ululara yakışır bir horultu.

"Horrrrrr... Pişşşşşşşş..."

Meydana tam bir şaşkınlık hâkimdi; yavru pandalar ne olduğunu anlayamadan birbirlerine bakakaldılar. Beyaz önlüklü doktor pandalar hızla

sahneye dalarak uyuyan kâşiflerin arasına dağıldı. Yapılan kısa ve telaşlı muayenelerin ardından başhekim, sunucunun yanına gelip kulağına bir şeyler fısıldadı. Sunucu duydukları karşısında donup kaldı. Derin bir nefes alıp kalabalığa döndü.

- Sevgili pandacıklarım. Yeni Kâşif Seçmelerini ertelemek zorundayız. Çünkü kâşif pandaların hepsi uyuyor. Sadece usta kâşifler de değil, Ulu Panda bile bu uykunun pengesinde. Doktorlarımız onların ne zaman uyanacaklarını bilmiyorlar. Bu derin, çok derin bir uyku... Bu sebeple daha sonra görüşmek üzere...

Sunucu, boncuk taneleri gibi dört bir yana dağılan kalabalığı üzüntüyle izledi. Herkes yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu hissediyordu; kâşif pandalar asla böyle ansızın uykuya dalıp görevlerini yarım bırakmazlardı. Boşa giden hazırlıklara canı sıkılan sunucu, elindeki şişeyi son bir umutla havaya fırlattı. Az sonra boşalan meydanda, "İşte bu!" diye bir ses yankılandı. Sunucu Panda sonunda başarmıştı.

O sırada Piri önündeki pandaya üzgün bir sesle sordu:

- Ne olacak şimdi?

Ön sıradaki pandayı tanımıyordu ama o an konuşacak birine ihtiyacı vardı. Öndeki panda yavaşça döndü. Yavaş, çok yavaş... Acaba kızacak mıydı? Önce yüzünün yarısı görüldü. Çatık kaşları, keskin ve parlak dişleri vardı. Eyvah! Ya öfkeli biriye? Derken, öndeki panda aniden konuştu:

- Oo dostum, üzülme! Çalışmak için biraz daha vakitimiz olur işte. Zaten kâşiflik

bana göre mi, ondan bile emin değildim!

Elini Panda Piri'nin om-
zuna atıverdi. Derin bir
“ohh” çekti Piri. Bu yeni tanıştığı panda, sandığı
kadar korkutucu değildi.

- Hadi gidelim. Çıkışta şeker alalım mı? Bambu
aromalı olana bayılıyorum. Bu arada, benim adım
Talaz.

Bambu şekeri fikri Piri'nin iştahını kabartsa da
aklı hâlâ olan bitendeydi. "Harika bir fikir!" diye-
rek Talaz'a eşlik etmeye başladı. Ancak birkaç
adım sonra Piri'nin adımları yavaşladı ve olduğu
yerde durakladı. Burada yanlış, hem de çok yan-
lış bir şeyler vardı.

- Sence de bu işte bir tuhafılık yok mu?
- Tuhafılık mı?
- Evet, düşünsene, bütün kâşif pandalar ani-
den uykuya daldı.

Panda Talaz durdu. Biraz düşündü.

- Belki de pandalar sabaha kadar oyun oynadılar. Yorgun düştükleri için de uyuyakaldılar.

- İmkânsız! Kâşiflerin ilk kuralı, geceleri vaktinde yatıp uykularını tam almaktır.

- Hımmmm... Ama řu an ben bunu düşünemeyecek kadar açım. Hadi gidelim dostum!

Piri isteksizce Talaz'ın peşine takıldı. Tam kapıdan çıkacakken durup arkada koro hâlinde horlayan kâşiflere son bir kez baktı. Bu hiç ama hiç normal değildi.

Panda Aya ve Yıldızlar

Piri odasında teleskobuyla yıldızlara bakıyordu. Duvarında, efsanevi Kâşif Çaka ve robotu Pandaro'nun havalı bir posteri asılıydı. Piri'nin hayalleri bu odaya sığmayacak kadar büyüktü: Tıpkı Çaka gibi bir gün yıldızların arasında dolaşacak, Satürn'ün halkalarında sallanırken Güneş'in kavurucu sıcaklığında bambu kebab yapacaktı. Hatta meteor yağmurlarında beyzbol oynayıp, yeni bir yıldızın doğuşunu patlamış mısır eşliğinde, tıpkı bir film izler gibi heyecanla seyredebilirdi.

O an uzakta bir şey fark etti. Gözlerini açıp kapadı. Tüylü küçük elleriyle gözlerini ovdu. Tekrar baktı. Hafif bir ısıltıydı; uzak, çok uzak bir gezegenden yansıyor olmalıydı. Fakat bir tuhaflık vardı. Bu ısıltı düzenli aralıklarla yanıp sönüyordu. Sanki bir şey anlatmaya çalışıyordu. Piri hemen kardeşine seslendi:

- **Aya! Baksana, sence bu normal mi?**

Aya yıldızları çok iyi bilirdi. O da bir "Rehber Panda" olmak istiyordu. Bu bilgiler uzayın derinliklerindeki sırları bilir, kâşiflere yol gösterirlerdi.

- Mors alfabesi, dedi Aya heyecanla!

- O da ne demek, diye sordu Piri merakla.

- **Mors alfabesi uzun ve kısa sinyallerden oluşan bir iletişim biçimidir. Şurada bir rehber kitap olacaktı; bununla kodu çözebiliriz.**

Panda Aya uzak gezegenden gelen ışıkları uzunluklarına göre nokta ve çizgi olarak kâğıda yazdı. Ardından elindeki kitaba bakarak şifreyi çözmeye çalıştı. Bir süre sonra **"Buldummm!"** diye haykırdı.

